Далеко їм їхать!
Взявши Свічки, вирушають:
Анна – в Париж,
Настасья – до угрів,
в Норвегію – Лизавета.

Спинились на порозі,
Дивляться пильно й відчайно.
Батьки кажуть в світ їм їхать:
— Києве зельний, прощай-но!

А з протилежного муру,
Де вгнулась арка строката,
За ними спідлоба стежать
Проникливі очі брата.

(Переклад з польської Миколи Бажана)